

Acord núm. 78/2023 del Consell de Govern de 2 de maig de 2023, pel qual s'aprova el Reglament del Canal de Denúncia Intern de la Universitat de Lleida

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Universitat de Lleida, a través del Pla de mesures antifrau de la UdL (Acord 251/2021 del Consell de Govern, de 14 de desembre de 2021, i Acord 123/2021 del Consell Social, de 17 de desembre 2021) va apostar decididament per una política de tolerància zero del frau i la corrupció. L'objectiu d'aquesta política rau a promoure una cultura que exerceixi un efecte dissuasiu sobre qualsevol tipus d'activitat fraudulenta; que faci possible detectar-la i prevenir-la; que permeti desenvolupar procediments per facilitar la investigació d'aquestes irregularitats, i que asseguri que aquests casos s'aborden adequadament i en el moment oportú. Aquesta política es va concretar en instruments normatius més específics, com ara el Codi ètic, de transparència i antifrau en matèria de contractació administrativa de la Universitat de Lleida (Acord 252/2021 del Consell de Govern i Acord 124/2021 del Consell Social, de les mateixes dates que el Pla) i el Reglament de la Comissió Antifrau de la UdL (Acord 259/2022 del Consell de Govern, de 20 d'octubre). Tot plegat en el marc de la Directiva (UE) 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre, relativa a la protecció de les persones que informin sobre infraccions del Dret de la Unió, i de l'Ordre HFP/1030/2021, que obliga tota entitat que participi en l'execució de mesures del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència (PRTR), a disposar d'un "Pla de mesures antifrau" que prevegi l'existència de les indicades mesures de detecció de qualsevol activitat fraudulenta.

La recent aprovació de la Llei 2/2023, de 20 de febrer, reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció, com a legislació estatal que ha transposat la Directiva (UE) 2019/1937, exigeix una nova adaptació normativa en el si de la Universitat, per implantar les mesures que preveu en un termini màxim que fineix el proper 13 de juny. Les novetats legislatives es completen amb la disposició addicional setena de la Llei 3/2023, de 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023, segons la qual l'Oficina Antifrau de Catalunya ha assumit, en relació amb el sector públic de Catalunya, les funcions que la Directiva i la Llei atribueixen a l'autoritat competent en aquesta matèria de protecció de la persona denunciador i de lluita contra la corrupció, en especial, la potestat de tramitar procediments sancionadors per comissió de les infraccions tipificades en la Llei 2/2023.

Amb l'objectiu de desplegar aquesta legislació en el si de la Universitat, el present reglament gira al voltant de quatre eixos fonamentals:

Escau dotar de la màxima seguretat jurídica la implantació del canal de denúncia intern en la Universitat de Lleida, de conformitat amb la normativa vigent que és d'aplicació. En aquest sentit, s'imposa la tasca d'harmonitzar les previsions de la Directiva (UE) 2019/1937, la Llei 2/2023 i la recent normativa sobre l'antifrau aprovada per la Universitat de Lleida, en coherència amb els criteris informats per l'Oficina Antifrau de Catalunya.

Aquesta tasca d'harmonització esdevé ineludible sobretot quant a la delimitació de l'àmbit material del canal de denúncia intern de la Universitat, a partir de les previsions de totes les normes jurídiques que incidència en matèria de detecció i prevenció del frau i la corrupció. Perquè l'àmbit material definit per la Directiva (UE) 2019/1937 no és coincident amb el de la Llei 2/2023, i ambdós no són coherents amb l'àmbit molt més ampli de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya i el Pla de mesures antifrau aprovat per la Universitat de Lleida, actualment vigent.

En primer lloc, la Directiva obliga a destriar quines accions i omissions contràries a l'ordenament jurídic de la Unió Europea, que especifica en l'annex, són susceptibles de cometre's en l'entorn de la Universitat. D'entrada, queda clar que sí ho són totes les vulneracions de les normes de la UE (i de la corresponent normativa estatal o autonòmica d'aplicació o transposició) en relació amb la contractació pública i el Reglament general de protecció de dades. En canvi, planteja greus problemes interpretatius discernir quan exactament es poden vulnerar en el si de la Universitat interessos financers de la Unió Europea o normes de la UE quant al mercat interior, que són els altres dos àmbits materials específics previstos per la Directiva. Pel que fa al primer àmbit, d'una lectura de l'article 325.2 del Tractat Fundacional de la UE semblaria que només es pot escaure quan la Universitat executa fons provinents de la UE i no, en canvi, quan executa fons provinents de l'Estat o de la Generalitat, per exemple. I pel que fa al segon, tampoc no és gens clar definir quan la Universitat pot infringir normes de la UE quant al mercat interior. Per exemple, els ajuts o subvencions atorgades per la Universitat, sens dubte, s'inclourien dins de l'àmbit d'aplicació; en canvi, en matèria de personal al servei de les universitats, només s'hi inclourien les decisions amb incidència en el dret a la lliure circulació de treballadors, tal com és definit per l'article 45 del Tractat Fundacional de la UE, sense oblidar que caldria definir aquells llocs de funcionaris de la Universitat que resten fora d'aquest dret a causa de tenir relació amb l'exercici del poder públic, tal com preveu l'apartat 4 d'aquest precepte i l'article 57.1 del Text refós de la Llei de l'estatut bàsic de l'empleat públic (Reial decret 5/2015). Per tant, cal discriminar quant al tipus de Personal, (accions o omissions que afectin a qualsevol PTGAS o PDI laboral i només a alguns funcionaris) i quant al contingut de la denúncia (només vulneracions del dret a la lliure circulació de treballadors).

La Llei 2/2023 no ha ajudat gens a aclarir aquesta incertesa. L'avantprojecte d'aquesta Llei preveia ampliar l'àmbit d'aplicació material previst en la Directiva a qualsevol infracció de l'ordenament jurídic, sempre que l'incompliment afectés a l'interès general. I considerava que sempre hi havia afectació a l'interès general si l'incompliment havia de comportar un perjudici econòmic per a la Universitat (*“quebranto económico para la*

Hacienda Pública”). Un plantejament coincident amb els articles 4 i 5 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya, que parla de les funcions de detecció, prevenció i investigació de “casos d'ús o destinació irregulars de fons públics” o qualsevol altra conducta “contrària a l'ordenament jurídic” o a la “submissió plena a la llei i al dret”. I un plantejament en bona part també coincident amb el que preveu el Pla de mesures antifrau de la UdL, que defineix “irregularitat” com a “qualsevol infracció d'una disposició del dret comunitari o nacional relativa a un acte o omissió per part d'un operador econòmic que tingui o tindria l'efecte de perjudicar el pressupost de la Universitat”. En la Llei 2/2023, en canvi, s'ha restringit aquesta ampliació addicional de l'àmbit d'aplicació material, inicialment prevista per l'avantprojecte, i ha quedat reduïda (l'ampliació) no a qualsevol acció o omissió antijurídica, sinó només a aquelles que l'ordenament jurídic hagi tipificat com a infraccions penals o administratives greus i molt greus. Per tant, en escenari final que obliga a cercar a través del present Reglament una fórmula imaginativa i útil que doti de seguretat jurídica l'àmbit d'aplicació material del canal de denúncia intern.

D'altra banda, no sembla que el canal de denúncia intern estigui pensat com una alternativa al sistema ordinari de recursos davant les administracions públiques. Per aquest motiu, no s'escau el sistema de protecció previst en la Llei i la Directiva quan la situació denunciada, tot i ser una vulneració de l'ordenament jurídic inclosa en l'àmbit d'aplicació material de la Directiva, la Llei o el present Reglament, deriva únicament de decisions que no han esdevingut fermes en el moment de la denúncia i que afecten exclusivament a drets o interessos legítims d'una o més persones a títol individual o d'un col·lectiu de persones determinat (que per aquest motiu tenen la consideració d'“interessades” d'acord amb la Llei 39/2015). I si aquesta situació denunciada, amb afectació exclusivament a persones “interessades”, deriva d'una decisió que ja ha esdevingut ferma en el moment de presentar la denúncia, se n'ha de fer el seguiment i resoldre l'expedient d'investigació, amb una proposta a l'òrgan competent perquè incoï un procediment de revisió d'ofici o de declaració de lesivitat, si s'escau. Sens perjudici, és clar, que sempre caldrà rebre la denúncia i tramitar i resoldre l'expedient d'investigació si en aquestes decisions, siguin o no fermes, hi ha indicis raonables de responsabilitat penal o administrativa greu o molt greu dels òrgans que les hagin adoptades.

A través del present Reglament, en aquest sentit, també s'intenten buscar fórmules que evitin l'entrada pel canal de denúncia intern d'accions que, en realitat, s'haurien de tramitar com a recursos, queixes o suggeriments o fins i tot com a queixes davant el Síndic de Greuges.

II

Com a segon eix fonamental de la present norma, es pretén elaborar una normativa clara i transparent, fàcilment comprensible per als potencials informants o denunciants d'il·lícits comesos o que es puguin cometre en el si de la UdL, de manera que la Universitat aconseguixi promoure l'ús preferent i prioritari del seu canal de denúncia

intern com a sistema més eficaç per evitar o prevenir el frau i la corrupció. Per aquest motiu, s'opta per la denominació "canal de denúncia intern" prevista en la Directiva, i no pas la denominació "sistema intern d'informació", segons la Llei, o "canal intern d'alertes" segons la terminologia emprada per l'Oficina d'Antifrau de Catalunya, perquè la primera promou molt més l'objectiu de traslladar a la comunitat de potencials denunciants un missatge clar i nítid de l'objecte de la norma i de la naturalesa i utilitat d'aquesta via de detecció del frau. Sens perjudici que en el present reglament, sota la denominació de "canal de denúncia intern", s'intenten incorporar tots els continguts de l'anomenat per la Llei "sistema intern d'informació", que és un concepte més ampli que l'estricta "canal de denúncia intern" previst en la Directiva.

III

En tercer lloc, convé dissenyar un procediment de recepció, seguiment i resolució de la denúncia, que com a objectius principals garanteixi el secret de les investigacions, la confidencialitat de la identitat del denunciador i de les persones identificades, directament o indirecta, pels fets denunciats, en els termes del Reglament general de protecció de dades; i, finalment, el principi d'indemnitat del treballador que intervingui en el procediment a títol de denunciador o de testimoni, pèrit o similars en el marc de la tramitació de la investigació. D'entrada, per tant, la naturalesa jurídica de la informació facilitada no és la de la "denúncia" prevista en les lleis que regulen el procediment administratiu (Llei 39/2015 i Llei 26/2010), que no comporta per se la incoació d'ofici de cap procediment, sinó la d'una comunicació que provoca l'inici d'un procediment amb la instrucció de tràmits d'investigació dels fets i que han de finalitzar amb la resolució, en forma d'informe, i el trasllat de les actuacions a l'òrgan competent en funció de quin en sigui contingut. Resolució que ha de consistir a valorar jurídicament els fets denunciats i investigats i, en funció d'aquesta valoració jurídica, traslladar les actuacions a l'òrgan competent perquè actuï i hi posi remei. En aquest procediment, la persona denunciador assoleix un rol de "pseudo-interessada" o "col·laboradora", en reconèixer la Llei certs drets propis de la persona interessada en un procediment administratiu, segons la Llei 39/2015 (té dret, per exemple, a rebre resposta sobre els motius del seguiment de la denúncia i el resultat final obtingut).

Pel que fa al deure de confidencialitat i secret, una acurada regulació d'aquest procediment i d'aquestes garanties esdevé cabdal per protegir la institució i qualsevol treballador de la Universitat que, encara que en la prestació dels seus serveis no estigui adscrit a la gestió del canal de denúncia intern, hagi d'aportar informació en el marc de l'obligació de col·laborar en el seguiment d'una denúncia. D'acord amb la Llei 2/2023, hi concorre un risc cert que aquesta mena de treballadors siguin sancionats a títol de simple negligència (amb multes de fins a trenta mil euros) a causa de vulneracions involuntàries d'aquest deure de secret de les informacions o de confidencialitat de la identitat de les persones implicades en la denúncia. En aquests mateixos casos, la Universitat podria ser sancionada fins a sis-cents mil euros. Aquest règim sancionador previst en la Llei 2/2023 comporta, en realitat, una extraordinària excepció a la

impossibilitat legal d'imposar sancions econòmiques a la Universitat i al personal al seu servei en matèria d'infraccions de la normativa en matèria de protecció de dades personals. I, alhora, sotmet els empleats públics a un règim sancionador específic que amplia el règim disciplinari propi del personal al servei de les entitats públiques.

Per aquest motiu, s'incorporen en aquesta normativa, des del disseny, criteris tècnics i organitzatius per al tractament de la informació i les dades personals, prèvia consulta amb el delegat de protecció de dades, com a forma de protegir totes les persones implicades en la denúncia, des de la persona denunciant i les potencials persones afectades per la denúncia fins als treballadors que en l'exercici de les seves funcions hagin de tractar-la.

I pel que fa a la garantia de la indemnitat d'aquestes persones al servei de la Universitat que intervinguin en la tramitació dels expedients d'investigació, la realitat de la Universitat ens demostra que sovinteja el temor a possibles represàlies fins i tot quan la intervenció és simplement a títol de testimoni, pèrit o similars, en especial si es corroboren totalment o parcial els fets denunciats, la qual cosa pot comportar un entrebanc seriós a l'eficàcia del procediment dissenyat en la present normativa. Per aquest motiu, s'escau una interpretació àmplia de la Directiva (UE) 2019/1937 i de la Llei 2/2023 que permeti estendre a aquests treballadors les mesures de protecció previstes per a les persones denunciants i les afectades per la denúncia, en tot allò que sigui possible, en especial la garantia de l'anonimat i la confidencialitat, segons escaigui, a través d'una ponderació de les circumstàncies que hi concorrin.

IV

I, finalment, en quart lloc, sembla que el més eficient és atribuir la responsabilitat del canal de denúncia intern a la Comissió Antifrau de la UdL, com a òrgan col·legiat que actualment ja exerceix tasques vinculades a la detecció i prevenció del frau i la corrupció i que, de facto i de iure, ja està realitzant bona part de les funcions que la Llei atribueix al responsable del Sistema intern d'informació. Per imposició de la Llei 2/2023, la Comissió ha de delegar en un dels seus membres les facultats de gestió del canal de denúncia intern i la tramitació dels expedients d'investigació. Atès que l'article 7.3 del Reglament de la Comissió Antifrau preveu que la gestió d'una "bústia anonimitzada" en matèria de detecció del frau és competència de la secretària general, que exerceix també la presidència de la Comissió, la gestió d'aquestes tasques inherents al nou canal de denúncia intern, regulat en la present normativa i que substitueix l'anterior "bústia anonimitzada", ha de correspondre a aquest òrgan o persona en qui delegui. En qualsevol cas, la gestió del canal i la tramitació dels expedients d'investigació ha de recaure en darrer terme en un funcionari públic, en tractar-se de l'exercici de potestats públiques, en virtut d'un nomenament de caràcter tècnic i no polític, adequadament protegit de pressions indegudes i dotat d'independència i dels recursos escaients perquè les denúncies es puguin tramitar amb eficàcia.

La designació de la Comissió Antifrau com a responsable del canal de denúncia intern en els termes indicats, d'acord amb la Llei 2/2023, obliga a revisar-ne la composició i

funcions, previstes en el Reglament de la Comissió Antifrau. En aquest sentit, s'hi afegeix entre els membres el delegat de protecció de dades de la Universitat, per reforçar les garanties de confidencialitat de la identitat de les persones implicades i el secret de les investigacions; es regula un nou procediment de presentació i seguiment de les denúncies, i s'hi incorpora aquelles disposicions d'aquest Reglament que són coherents amb la Directiva i la Llei de transposició. En restar buits de contingut, la present normativa preveu la derogació formal d'alguns preceptes del Reglament de la Comissió Antifrau, per guanyar seguretat jurídica i transparència en l'ordenament jurídic de la Universitat aplicable en aquesta matèria.

Un cop escoltada la representació unitària del PTGAS i PDI laboral i funcionari, el Consell de Govern, mitjançant acord del Consell de Govern de 2 de maig de 2023, ha aprovat el següent Reglament.

Reglament del canal de denúncia intern de la Universitat de Lleida

TÍTOL I

Disposicions Generals

Article 1. Finalitats

1. Són finalitats del present Reglament:

a) Implantar el canal de denúncia intern en la Universitat de Lleida, de conformitat amb la Directiva (UE) 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre, relativa a la protecció de les persones que informin sobre infraccions del Dret de la Unió, i la Llei 2/2023, de 20 de febrer, reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció.

b) Promoure l'ús preferent i prioritari del canal de denúncia intern de la Universitat de Lleida com a sistema més eficaç per evitar o prevenir el frau i la corrupció, sens perjudici del canal de denúncia extern o canal extern d'informació gestionat per l'Oficina Antifrau de Catalunya i la revelació pública de les informacions.

c) Dissenyar un procediment de recepció, seguiment i resolució de la denúncia, que com a objectius principals permeti al denunciador optar per l'anonimat; garanteixi el secret de les investigacions, la confidencialitat de la identitat del denunciador i de les persones identificades, directament o indirecta, pels fets denunciats, en els termes del Reglament general de protecció de dades i, finalment, garanteixi el principi d'indemnitat del treballador que intervingui en el procediment a títol de denunciador o de testimoni, perit o similars en el marc de la tramitació de la investigació.

- d) Designar l'òrgan responsable del canal de denúncia intern de la Universitat de Lleida, competent en matèria de la recepció, seguiment i resolució de les denúncies, de l'adequada publicitat del canal i de la resta de potestats que la Llei 2/2023 atribueix a l'anomenat "sistema intern d'informació".
- e) Determinar la política o estratègia de la Universitat de Lleida en matèria del canal de denúncia intern, amb l'objectiu d'assolir les finalitats descrites en el present article.

Article 2. Àmbit material d'aplicació. Informació obtinguda en un context laboral.

1. Les disposicions del present Reglament s'apliquen únicament a la "denúncia" o "informació" sobre "vulneracions" de l'ordenament jurídic obtinguda en un "context laboral" en el si de la Universitat de Lleida.

2. A l'efecte del present Reglament, s'entén per "denúncia" o "informació" la comunicació a través del canal de denúncia intern, el canal de denúncia extern o mitjançant revelació pública de:

- a) Vulneracions reals (efectivament produïdes).
- b) Vulneracions potencials (no produïdes i amb moltes probabilitats de produir-se).
- c) Sospites raonables de vulneracions reals o potencials.
- d) Intents d'ocultació de vulneracions reals o potencials.

3. Quant als requisits materials de la informació, la informació ha de ser veraç, és a dir, ha d'incloure uns motius que justifiquin mínimament:

a) La certesa dels fets comunicats, encara que plantegin només dubtes o sospites raonables i no proves concloents, i

b) Que aquests fets entren dins dels àmbits d'aplicació material, personal i temporal descrits en el present Reglament, la Directiva (UE) 2019/1937 i la Llei 2/2023.

No s'han de protegir les informacions que siguin públiques, ni els simples rumors no confirmats, ni tampoc les informacions sobre conflictes interpersonals que afectin únicament la persona denunciant i a les afectades per la comunicació o revelació, sense cap incidència real i efectiva en vulneracions de l'ordenament jurídic.

4. Quant als requisits formals de la informació, és legítima i objecte de protecció en el present Reglament qualsevol forma d'obtenció de la informació, fins i tot amb violació del deure de confidencialitat predicable de qualsevol treballador públic, sempre que la persona denunciant no incorri en delictes quant a la manera d'obtenir-la.

En particular, es considera legítima l'obtenció de la informació mitjançant l'accés, sense consentiment de la persona usuària, a espais físics de la Universitat, a dispositius electrònics aliens a la persona denunciant l'administrador dels quals sigui la Universitat o a sistemes aliens d'emmagatzematge de la informació de què la Universitat és propietària o n'ha obtingut la llicència, en què només s'hi pot accedir amb l'identificador i contrasenya de la UdL.

5. A l'efecte del present Reglament, s'entén per "context laboral" les activitats professionals actuals o passades, de qualsevol naturalesa (estrictament laboral o de qualsevol altra mena) i prestades per persones físiques en el marc de la Universitat, sempre que s'escaiguin dues circumstàncies concurrents:

a) Que les activitats prestades permetin o hagin permès a les persones físiques que les prestin o hagin prestat obtenir informació sobre vulneracions de l'ordenament jurídic per la Universitat.

b) Que sigui raonable inferir que, si comuniquen aquesta informació, aquestes persones físiques o el seu entorn (persones companyes en la prestació dels serveis o familiars; persones que l'ajudin, col·laborin o assessorin en la presentació o investigació de la denúncia, o persones jurídiques en què hi presti serveis o hi participi en qualsevol títol la persona denunciant) puguin patir represàlies de qualsevol tipus, provinents d'un òrgan administratiu, càrrec o treballador de la Universitat.

Només es poden tenir en consideració, a aquest efecte, les represàlies que comportin a aquestes persones físiques o el seu entorn un tracte desfavorable que els provoqui un desavantatge particular en un context exclusivament laboral, vinculat de manera directa o indirecta a la Universitat, en el sentit ampli definit en el primer paràgraf d'aquest apartat.

Resten excloses, en especial, les possibles represàlies o perjudicis a causa de la denúncia que el treballador, si gaudeix també de la condició d'estudiant, pugui patir en el marc de les activitats acadèmiques de la Universitat, sens perjudici dels sistemes ordinaris de denúncia i protecció previstos per al col·lectiu d'estudiants, en especial la queixa formulada davant el Síndic de Greuges.

Article 3. Àmbit material d'aplicació. Vulneracions de l'ordenament jurídic.

1. Dins de les vulneracions de l'ordenament jurídic definides en els apartats 2, 3 i 4 d'aquest article, el present Reglament s'ha d'aplicar tant a les actuacions o omissions il·lícites o antijurídiques com a les formalment lícites o jurídiques que incorrin en frau de llei o desviació de poder.

Es comet un frau a la llei quan s'aplica una norma (de cobertura) a una situació regulada en realitat per una altra norma (defraudada), amb la intenció de produir els efectes jurídics

emparats per la primera i ocultar els efectes il·lícits prohibits o contraris a la segona. És a dir, s'utilitza una norma de cobertura per ocultar la norma defraudada.

I s'incorre en desviació de poder quan les accions o omissions s'han realitzat o es preveuen realitzar amb una finalitat diferent de l'específicament prevista en la norma jurídica que hi sigui d'aplicació.

2. Poden ser objecte del canal de denúncia intern qualsevol vulneració de l'ordenament jurídic que comporti un ús o destinació irregulars de fons públics gestionats per la Universitat de Lleida, en el termes previstos en el Pla de mesures antifrau de la Universitat de Lleida; és a dir, qualsevol vulneració que comporti un perjudici al pressupost de la Universitat, que es concreti en una despesa irregular o la il·lícita reducció o supressió d'ingressos, fins i tot els de caire extra pressupostari.

3. Malgrat no hi hagi afectació directa ni indirecta a fons públics gestionats per la Universitat de Lleida, també s'hi inclouen, dins de l'àmbit d'aplicació material del present Reglament, qualsevol vulneració de l'ordenament jurídic en les següents matèries:

- a) Contractes del sector públic.
- b) Personal al servei de les administracions públiques.
- c) Ajuts i subvencions atorgades per la Universitat.
- d) Salut i seguretat en el treball.
- e) Protecció de la privacitat i de les dades personals.
- f) Medi ambient.
- g) Protecció del denunciador en els termes del present Reglament i la resta de normativa que és d'aplicació, sempre que la vulneració estigui tipificada com a una infracció penal o administrativa greu o molt greu.
- h) La resta de matèries previstes en l'annex de la Directiva (UE) 2019/1937 (serveis financers; seguretat dels productes comercialitzats en el mercat interior; seguretat del transport; radiacions i seguretat nuclear; seguretat dels aliments i els pinsos, sanitat animal i benestar dels animals; salut pública, i protecció dels consumidors).

4. A més de les vulneracions descrites en els apartats 2 i 3 anteriors, també s'hi inclou qualsevol violació de l'ordenament jurídic que estigui tipificada com a infracció penal, d'acord amb el Codi penal, o com a infracció administrativa greu o molt greu, d'acord amb el règim jurídic sancionador que sigui d'aplicació a la Universitat o l'específic règim jurídic sancionador de caire disciplinari que sigui d'aplicació al PTGAS i al PDI, al servei de la Universitat.

Atès que la Universitat com a entitat pública resta exclosa de responsabilitat penal, les úniques infraccions penals susceptibles de denúncia són les que puguin cometre els treballadors públics al servei de la Universitat en l'exercici del seu càrrec o de les funcions del seu lloc de treball. En essència, són els següents:

- a) Prevaricació i altres comportaments injustos.
- b) Abandonament de destinació i omisió de perseguir delictes.
- c) Desobediència i denegació d'auxili.
- d) Infidelitat en la custòdia de documents i violació de secrets.
- e) Suborn.
- f) Tràfic d'influències.
- g) Malversació.
- h) Fraus i exaccions il·legals.
- i) Realització de negociacions i activitats prohibides als funcionaris públics.
- j) Abusos en l'exercici de la seva funció.
- k) Delictes contra l'exercici de drets fonamentals i llibertats públiques.

Quant a les infraccions administratives greus i molt greus, la Universitat es troba sotmesa a règims sancionadors específics en concepte d'infraccions que pot cometre com a institució, en matèries com l'execució d'ajuts i subvencions en què la Universitat n'és beneficiària, la salut i seguretat en el treball, les infraccions i sancions en l'ordre social, el medi ambient o la protecció de dades personals, entre d'altres. I també esdevenen rellevants les infraccions disciplinàries molt greus tipificades en el Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (Reial decret legislatiu 5/2015), i les molt greus i greus regulades en el Text únic de la Llei de funció pública de Catalunya (Decret legislatiu 1/1997) i en els respectius reglaments i convenis col·lectius, aplicables als diferents col·lectius de PTGAS i PDI funcionari i laboral al servei de la Universitat.

5. No s'escau el sistema de protecció previst en el present Reglament quan la situació denunciada, tot i ser una vulneració de l'ordenament jurídic inclosa en l'àmbit d'aplicació material descrit, deriva únicament de decisions que no han esdevingut fermes en el moment de la denúncia i que afecten, exclusivament, a drets o interessos legítims d'una o més persones a títol individual o d'un col·lectiu de persones determinat.

Si aquesta situació denunciada, amb afectació exclusivament a persones "interessades", deriva d'una decisió que ja ha esdevingut ferma en el moment de presentar la denúncia, se n'ha de fer el seguiment i resoldre l'expedient d'investigació, amb una proposta a l'òrgan competent perquè incoï un procediment de revisió d'ofici o de declaració de lesivitat, si s'escau.

Sempre s'ha de rebre la denúncia i tramitar i resoldre l'expedient d'investigació si en les decisions previstes en aquest apartat, siguin o no fermes, hi ha indicis raonables de responsabilitat penal o administrativa greu o molt greu dels òrgans que les hagin adoptades.

Article 4. Àmbit personal d'aplicació

Tenen la consideració de persona “denunciant” o “informant” les persones que en el moment de la denúncia tinguin o hagin tingut, en el marc d’un context laboral o professional de la Universitat, la condició de PTGAS o PDI, de participant en processos selectius de personal al servei de la Universitat, de becària, de treballadora autònoma, de treballadora al servei de contractistes, subcontractistes i proveïdors de la Universitat o de voluntària.

Només les persones “denunciants” o “informants”, definides en el paràgraf anterior, poden optar pel canal intern de denúncia i la resta de drets i garanties previstes en el present Reglament.

Article 5. Àmbit temporal d’aplicació

De conformitat amb la disposició addicional sisena de la Llei 2/2023, amb independència de l’entrada en vigor, el present Reglament s’aplica a totes les vulneracions de l’ordenament jurídic, incloses en l’àmbit d’aplicació material i personal definit en els articles anteriors, produïdes des del 17 de desembre de 2019, que és la data d’entrada en vigor de la Directiva (UE) 2019/1937.

TÍTOL II

Procediment del canal de denúncia intern

Article 6. Ús preferent del canal de denúncia intern

La Universitat de Lleida ha de promoure, entre les persones físiques incloses en l’àmbit d’aplicació del present Reglament, l’ús preferent del seu canal de denúncia intern. Per aquest motiu, aquest personal ha d’optar preferentment pel canal extern de l’Oficina Antifrau de Catalunya només en els següents casos:

- a) Quan el canal intern no ha funcionat correctament, entre d’altres motius, perquè la denúncia no s’ha tramitat amb diligència o en el termini fixat en el present Reglament, o perquè no s’ha adoptat cap mesura adequada per tractar la vulneració denunciada, malgrat el resultat de la corresponent investigació hagi confirmat l’existència d’aquesta vulneració.
- b) Quan hi hagi indicis raonables que el canal de denúncia intern no funcionarà adequadament, entre d’altres motius, perquè persones membres de l’òrgan col·legiat responsable del canal estiguin implicades en els fets denunciats, o perquè hi hagi un risc d’ocultació o destrucció de proves vinculades a aquests fets.

Article 7. Principis i disposicions generals.

1. El procediment de gestió de les informacions rebudes a través del canal de denúncia intern es fonamenta en els principis generals del procediment administratiu i en els següents específics:

a) Principi de contradicció, que es tradueix en els drets de les persones afectades per la denúncia d'accés a l'expedient i d'aportació de mitjans de prova i en la regulació dels tràmits d'audiència, al·legacions i notificació de la finalització del procediment.

b) El procediment de gestió de les informacions ha d'estructurar-se en quatre fases: presentació i recepció de la denúncia; admissió a tràmit; instrucció de la investigació, i finalització.

c) Possibilitat de la presentació anònima de denúncies.

d) Secret de les investigacions i confidencialitat de la identitat de la persona denunciant i de les persones identificades, directament o indirecta, pels fets denunciats.

e) Principi d'indemnitat de la persona treballadora que intervingui en el procediment a títol de denunciant o a títol de testimoni, pèrit o similars en el marc de la tramitació de la investigació, en els casos en què confirmen o corroboren els fets o afirmacions incloses en la denúncia.

f) Principi de minimització en el tractament de les dades personals, de manera que s'han de tractar només les estrictament imprescindibles per a l'adequada resolució de la denúncia, sens perjudici de la resta de preceptes del Reglament general de protecció de dades i la Llei orgànica de protecció de dades personals.

g) Drets de presumpció d'innocència i de defensa de les persones afectades per la denúncia.

2. Les persones afectades per la denúncia tenen la consideració de persones interessades, segons la legislació en matèria de procediment administratiu, i gaudeixen de tots els drets que són inherents a aquesta condició, llevat de la possibilitat d'interposar recurs administratiu o judicial contra la finalització del procediment de gestió de les informacions.

La persona denunciant té la consideració de persona interessada només si la informació comunicada afecta també els seus drets o interessos legítims. En qualsevol altre cas, té la condició de col·laborada amb la Universitat i, d'acord amb aquesta condició, gaudeix dels següents drets:

- a) Rebre comunicació de les accions previstes o adoptades per investigar la denúncia i els motius d'haver-les triat.
- b) Rebre comunicació dels avenços i resultat de la investigació, així com dels motius pels quals no s'ha resolt en el termini màxim previst en el present Reglament.
- c) Proporcionar informació addicional si hi és requerida.
- d) Rebre formació i assistència en l'ús del canal intern de denúncia i del canal extern de denúncia de l'Oficina Antifrau de Catalunya.
- e) Ser informada dels procediments o canals alternatius quan la denúncia afecti exclusivament a drets o interessos legítims de la persona denunciant.

3. La Universitat ha de promoure l'ús adequat i racional del canal de denúncies intern, de manera que sigui utilitzat en els casos estrictament definits per l'àmbit material, personal i temporal previst en el present Reglament. Amb aquesta finalitat, ha de preveure en la pàgina d'inici de la web o de la seu electrònica de la Universitat una secció separada i fàcilment identificable on s'informi dels diferents canals o vies de reivindicació o reclamació, amb una explicació succinta i entenedora dels respectius requisits i amb enllaços que permetin la presentació electrònica a través del canal triat.

Pel que fa al canal de denúncia intern, aquesta explicació succinta i entenedora ha d'incloure la següent informació:

- a) Àmbit material, personal i temporal d'aplicació.
- b) Dades de contacte del canal de denúncia extern de l'Oficina Antifrau de Catalunya.
- c) Tràmits característics del procediment de gestió de les informacions rebudes.
- d) Informació sobre el tractament de les dades personals.
- e) Vies de recurs i assessorament confidencial per a la presentació de denúncies i per a la protecció davant possibles represàlies.

4. Les denúncies rebudes a través d'aquest canal tenen un àmbit clarament diferent d'altres vies de reivindicació davant la Universitat, com ara els recursos administratius, les diferents vies previstes per formular queixes, reclamacions o suggeriments o la queixa davant el Síndic de Greuges.

Els recursos administratius exigeixen a qualsevol persona física o jurídica al·legar com a mínim un interès legítim o dret afectat; pot al·legar-se qualsevol motiu de legalitat en relació amb una actuació o omissió de la Universitat que no ha assolit fermesa; la resolució vincula la Universitat, i escau la impugnació judicial de la resolució expressa del recurs o de la no resolució i notificació dins del termini legal establert.

Les queixes, reclamacions i suggeriments poden formular-se per qualsevol persona física sense demostrar que hi concorre cap dret o interès legítim; poden al·legar-se motius de tota mena, de legalitat o d'oportunitat en relació amb qualsevol actuació o omissió, ferma o no; ni la resposta ni el silenci en la resposta no vinculen la Universitat, i no existeix la possibilitat d'impugnació administrativa o judicial.

La queixa al Síndic de Greuges de la Universitat pot presentar-se per qualsevol persona física membre de la comunitat universitària que hi al·legui un dret o un interès legítim; poden al·legar-se motius de tota mena, de legalitat o d'oportunitat en relació amb qualsevol acció o omissió de la Universitat, ferma o no, excepte si resta pendent de la resolució d'un recurs judicial; la resolució del Síndic no vincula la Universitat, i no escau la impugnació administrativa o judicial d'aquesta resolució.

I la denúncia presentada a través del canal de denúncia intern només pot presentar-se per les persones físiques previstes en l'article 4, sense haver de demostrar la concurrència de cap dret o interès legítim de la persona denunciant; només poden al·legar-se els motius de legalitat definits en l'article 3; l'objecte pot ser qualsevol acció o omissió de la Universitat, sigui ferma o no, sens perjudici del que preveu l'apartat 5 d'aquest article 3; la resolució vincula la Universitat, i no escau la impugnació administrativa o judicial de la resolució que posa fi al procediment de gestió de la denúncia.

També resten fora del canal de denúncia intern les sol·licituds de mediació de qualsevol membre de la comunitat universitària, que han de ser ateses pel Síndic de Greuges o a la Comissió de Convivència de la Universitat. De conformitat amb la Normativa de convivència universitària de la Universitat de Lleida, aquestes sol·licituds s'escauen només en casos de conflictes interpersonals, sempre que no comportin infracció disciplinària d'un treballador de la Universitat o infracció penal, ni qualsevol de les conductes antijurídiques descrites en l'article 3 del present Reglament.

5. Els expedients corresponents als procediments de gestió de les informacions rebudes han de constar en un llibre-registre separat i independent del registre electrònic i del gestor documental de la Universitat de Lleida. La informació inclosa en aquest llibre-registre no té el caràcter d'informació pública a l'efecte de la legislació en matèria de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i ha de restringir-se l'accés a la persona encarregada del procediment de gestió de les informacions, a la Comissió Antifrau de la Universitat i, si s'escau, el personal estrictament imprescindible per a les tasques executives de suport.

6. Totes les dades que pugin identificar persones físiques concretes, incloses en aquests expedients, s'han de conservar el termini de temps estrictament necessari i proporcional per complir amb les previsions de la normativa en matèria de protecció del denunciant.

Aquest termini pot ser diferent en cada procediment, en funció de les característiques dels fets informats, i ha de ser fixat per la persona encarregada de la gestió del canal de denúncia intern en cada denúncia presentada, previ informe del delegat de protecció de dades i de la cap de la unitat d'Arxiu i Gestió de Documents de la Universitat, si s'escau.

En cap cas no es pot preveure un termini de conservació superior a deu anys.

Article 8. Presentació i recepció de la denúncia.

1. La denúncia es pot presentar de forma absolutament anònima, de manera que no sigui possible la identificació de la persona denunciant fins i tot per la persona que gestioni el canal de denúncia intern.

2. En els casos que el denunciant no opti per la presentació anònima, s'ha de procedir a la immediata pseudonimització de les seves dades identificatives, a través de l'assignació d'un codi identificatiu emmagatzemat en format electrònic en una unitat d'accés restringit a la persona que gestioni el canal de denúncia intern.

Des del mateix moment de la recepció de la denúncia, han de ser objecte del mateix procediment de pseudonimització les dades corresponents a les persones amb drets o interessos legítims afectats pels fets denunciats i qualsevol tercera persona que s'esmenti en la informació facilitada.

3. La denúncia pot presentar-se per escrit, preferentment pels mitjans electrònics específicament previstos amb aquesta finalitat, o a través de comunicació verbal, ja sigui a distància o mitjançant reunió presencial. En els casos de comunicació verbal, per força cal enregistrar-la i conservar l'enregistrament el temps imprescindible per transcriure'n el contingut.

4. S'ha d'expedir un justificant o rebut de la denúncia presentada, llevat que la persona denunciant renunciï a qualsevol comunicació posterior amb la persona encarregada de la gestió del canal o si es constata un risc cert d'infringir la confidencialitat de la seva identitat.

Article 9. Admissió a tràmit

1. Un cop rebuda la denúncia i tot just abans de decidir-ne l'admissió a tràmit, s'ha de trametre comunicació a les persones afectades per la denúncia i qualsevol tercera persona que s'hi esmenti, amb tota la preceptiva informació sobre el tractament de dades personals, amb especial esment del seu dret d'oposar-s'hi en un termini no superior a deu dies hàbils i del termini concret de conservació i supressió d'aquestes dades.

2. Un cop exercit el dret d'oposició, si s'escau, i després d'una anàlisi preliminar, la persona encarregada del procediment de gestió de la informació rebuda ha de decidir en un termini no superior a deu dies hàbils:

a) Inadmetre a tràmit la denúncia, en el següents casos:

- Quan els fets comunicats estiguin mancats de qualsevol mena de veracitat o fonament.
- Quan no es compleixin els requisits quant a l'àmbit d'aplicació material, personal i temporal, previstos en el present Reglament.

- Quan existeixin indicis raonables d'haver-se obtingut la informació mitjançant la comissió d'un delictes o que els fets denunciats siguin constitutius de delictes. En aquests casos, a més de la inadmissió a tràmit, cal trametre amb caràcter immediat la informació al Ministeri fiscal.
- Quan la denúncia no inclogui informació nova i significativa sobre altres procediments de gestió de les informacions rebudes a través del canal de denúncia intern, llevat que hi hagi motius per formalitzar nous tràmits d'investigació. En aquest cas, se n'ha d'acordar l'acumulació dels procediments que admetin una tramitació simultània.

b) Admetre a tràmit la denúncia, en qualsevol altre supòsit diferent de la lletra anterior.

3. L'admissió a tràmit i la inadmissió han de ser motivades i s'han de notificar a la persona denunciant i també a totes les persones afectades en la denúncia, en el termini dels cinc dies hàbils següents.

En la notificació adreçada a la persona denunciant, en els casos d'inadmissió a tràmit, s'ha d'indicar i facilitar expressament la possibilitat d'ús del canal de denúncia externa de l'Oficina Antifrau de Catalunya o la comunicació de la denúncia mitjançant revelació pública.

En relació amb la persona denunciant, no s'ha de practicar aquesta notificació si la denúncia és anònima o si ha renunciat a rebre cap comunicació, de la persona encarregada del procediment de gestió de les informacions rebudes.

Article 10. Instrucció de la investigació.

1. Com a primera actuació, cal citar la persona afectada per la denúncia perquè declari sobre els fets informats. En aquesta compareixença, que ha de tenir lloc en el format més idoni, presencial o telemàtic, per garantir la confidencialitat i l'adequada resolució de la investigació, ha de ser informada, prèviament a la declaració, de tots els seus drets, en especial, d'accés a l'expedient, d'aportació de mitjans de prova, audiència, al·legacions i notificació de la finalització del procediment, així com també de la possibilitat de comparèixer en les següents actuacions assistit per un advocat.

Aquesta compareixença pot tenir lloc en un moment posterior o fins i tot ometre's, si es motiva la decisió en motius vinculats a garantir la correcta tramitació i resultat de la investigació.

2. La persona encarregada del procediment de gestió del canal de denúncia intern ha de sol·licitar un informe de la unitat o unitats competents, per raó de la matèria a què fa referència la informació comunicada. A més, s'ha de demanar un informe addicional a les unitats especialitzades en matèries d'igualtat de gènere, de no discriminació, de prevenció de riscos laborals o al delegat de protecció de dades, entre d'altres, si els fets

denunciats tinguessin alguna incidència en aquests àmbits, sens perjudici de qualsevol altre que s'estimés oportú.

Juntament amb els informes sol·licitats, es pot demanar l'aportació de tota la documentació i proves que siguin rellevants, segons el parer de la persona encarregada de la gestió del canal o dels propis responsables de les unitats implicades, a iniciativa pròpia.

3. En el moment que es consideri més oportú, per garantir l'adequat resultat del procediment, cal comunicar a la persona denunciant les accions previstes o adoptades per investigar la denúncia i els motius d'haver-les triat, així com dels avenços de la investigació.

4. Totes les persones responsables designades per les unitats administratives de la Universitat, per col·laborar amb la persona responsable de la gestió del canal intern, resten obligades a actuar-hi amb proactivitat, amb la màxima diligència i d'acord amb el seu deure de secret, en qualsevol requeriment que rebin d'informació, dades o documentació en relació amb els procediments que s'estiguin tramitant.

Per garantir al màxim la confidencialitat i el secret de les investigacions, totes les comunicacions i requeriments realitzats per la persona encarregada del procediment de gestió del canal s'han d'adreçar a un únic interlocutor de cada unitat administrativa de la Universitat. Amb aquesta finalitat, en el termini d'un mes a comptar de l'entrada en vigor del present Reglament, totes les unitats administratives han de trametre a la Comissió Antifrau de la Universitat el nom i càrrec de la persona designada per realitzar aquestes funcions de col·laboració, en les tasques d'investigació de les denúncies. A manca de designació expressa en aquest termini, aquesta tasca de col·laboració correspon a la persona cap o responsable de la unitat administrativa.

I totes aquestes comunicacions, entre la persona encarregada del procediment de gestió de les denúncies i les persones col·laboradores de cada unitat, s'han de realitzar en un entorn tancat de comunicació propietat de la Universitat o de què la Universitat hagi adquirit la llicència, controlat per la primera, amb autoritzacions d'accessos restringits i temporals a favor de les últimes.

5. Un cop incorporada tota la documentació i els informes pertinents, s'ha de donar audiència de tot l'expedient a les persones afectades per la denúncia. Per garantir al màxim que l'accés a l'expedient no reveli informació que pugui identificar la persona denunciant, a més de les mesures de pseudonimització previstes en l'article 8.2, cal el vistiplau del delegat de protecció de dades, que confirmi o proposi esmenar el contingut de la informació que es pretén facilitar.

Juntament amb la comunicació del tràmit d'audiència, s'ha d'atorgar un termini de quinze dies hàbils perquè la persona afectada per la denúncia formuli les alegacions que estimi oportunes i proposi, si s'escau, els mitjans de prova que consideri pertinents.

6. Des del mateix moment de l'admissió a tràmit de la denúncia i durant la instrucció, no s'han de tractar dades no pertinents i si aquestes dades es tracten per accident, s'han d'eliminar sense dilacions.

Per aquest motiu, la persona responsable del procediment ha d'eliminar qualsevol dada no pertinent, en especial, les dades de caràcter personal que no siguin imprescindibles per a la finalitat de la investigació, fins i tot en els casos que comporti modificar les dades informades per la persona denunciant, sense tergiversar ni els fets ni el sentit de la denúncia, de les alegacions o de les proves aportades.

Article 11. Finalització del procediment.

1. Un cop realitzades totes les actuacions, la persona encarregada de la gestió de la denúncia ha d'emetre un informe motivat que inclogui:

- a) Una exposició dels fets comunicats en la denúncia.
- b) Actuacions realitzades amb l'objectiu de comprovar la veracitat dels fets.
- c) Fonaments jurídics i fàctics que motiven la concurrència o absència d'indisidències raonables o evidències de vulneració de l'ordenament jurídic, segons l'àmbit material definit en l'article 3.
- d) Conclusions.
- e) Proposta de trasllat a l'òrgan competent de totes les actuacions o arxivament de les actuacions en els supòsits i amb els efectes previstos en l'article 9.2, a).

2. L'informe, un cop emès, ha de ser aprovat per la Comissió Antifrau de la Universitat i, per aquest motiu, s'entén dictat per aquest òrgan col·legiat.

3. El termini màxim és de tres mesos, des de la recepció de la denúncia, per finalitzar les actuacions i comunicar el contingut de l'informe, aprovat per la Comissió Antifrau, a les persones afectades per la denúncia i a la persona denunciant, llevat que en aquest darrer cas la denúncia sigui anònima o hagi renunciat a qualsevol comunicació. Aquest termini es pot ampliar tres mesos més, per decisió de la persona encarregada de la gestió del canal, fonamentada en l'especial complexitat dels fets denunciats i de la investigació exigida. La decisió d'ampliació ha de ser comunicada a la persona denunciant i a les persones afectades per la denúncia.

4. La finalització del termini màxim per comunicar l'informe, i del termini addicional si s'escau, no produeix cap efecte jurídic, més enllà de la possibilitat que la persona denunciant opti per vies alternatives de comunicació de la denúncia en qualsevol moment,

abans o després de la resolució de la seva denúncia, mitjançant el canal extern de l'Oficina Antifrau de Catalunya o la revelació pública. En aquest sentit, ni l'informe emès ni la manca de comunicació de l'informe dins del termini màxim previst no són susceptibles de recurs administratiu o contencions administratiu.

TÍTOL III

Responsable del canal de denúncia intern

Article 12. Designació.

1. La Comissió Antifrau de la Universitat de Lleida és l'òrgan responsable del canal de denúncia intern. La tramitació del procediment de gestió de les denúncies rebudes correspon a la persona que designi la Comissió Antifrau entre els seus membres a proposta de la secretària o secretari general, i ha de ser nomenada pel rector.

La designació i cessament tant dels membres de la Comissió Antifrau, com a responsable del canal de denúncia intern, com de la persona designada per a la tramitació del procediment de gestió de les denúncies rebudes, s'han de comunicar a l'Oficina Antifrau de Catalunya en el termini de deu dies hàbils a comptar de l'entrada en vigor del present Reglament o, si s'escau, a comptar de la resolució de cessament i posteriors nous nomenaments o designacions.

2. La funció de tramitació del procediment de gestió de denúncies rebudes ha de recaure en darrer terme en personal funcionari públic, en tractar-se de l'exercici de potestats públiques, en virtut d'un nomenament de caràcter tècnic i no polític, adequadament protegit de pressions indegudes i dotat d'independència i dels recursos escaients perquè les denúncies es puguin tramitar amb eficàcia.

3. La gestió de les denúncies inclou les potestats d'admissió a tràmit de la denúncia, la instrucció de la investigació i l'emissió de l'informe final, sens perjudici en aquest darrer cas de la preceptiva aprovació prèvia per la Comissió Antifrau.

4. La persona encarregada del procediment de gestió de les denúncies rebudes ha d'informar la Comissió Antifrau de totes les informacions comunicades a través del canal de denúncia intern, i la Comissió pot realitzar propostes sobre els motius i contingut de tots els tràmits d'investigació que s'hagin de practicar. A aquest efecte, tots els membres tenen dret d'accedir amb caràcter previ al contingut íntegre dels expedients, amb totes les garanties previstes en el darrer paràgraf de l'article 10.4.

Article 13. Composició i funcionament.

1. La Comissió Antifrau està integrada pel secretari o secretària general, o la persona en qui delegui, que la presidirà; el president o presidenta del Consell Social, o el membre en qui delegui, que ha de realitzar les tasques de secretaria de l'òrgan; el gerent o la gerent; el cap o la cap d'Economia; el cap o la cap de Personal i la persona delegada de protecció de dades de la Universitat.

2. Al marge dels integrants de la Comissió Antifrau, atesa la naturalesa dels assumptes que s'hi hagin de tractar, s'hi poden incorporar en relació amb cada denúncia personal de les unitats que resultin afectades, designat conforme al segon paràgraf de l'article 10.4, així com persones expertes en la matèria, amb la finalitat de dur a terme una millor gestió de les tasques encomanades. Només excepcionalment i per motius vinculats a l'adequada investigació dels fets denunciats, aquestes persones poden accedir a l'expedient en els mateixos termes previstos en l'article 12.4.

3. Quant al règim jurídic d'organització i funcionament, la Comissió Antifrau es regeix pels Estatuts de la Universitat de Lleida i per la regulació dels òrgans col·legiats prevista en la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, i la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Disposició transitòria

A partir del moment en què la Universitat de Lleida creï la unitat d'inspecció de serveis, en el marc de l'article 43.6 de la Llei orgànica del sistema universitari i normativa concordant, la tramitació del procediment de gestió de les denúncies rebudes ha de correspondre al cap d'aquesta unitat, mitjançant nomenament del rector.

A partir d'aquest mateix moment, en la secció on s'informi dels diferents canals o vies de reivindicació o reclamació, en els termes dels apartats 3 i 4 de l'article 7 del present Reglament, s'hi ha d'incloure la possibilitat d'interposar una denúncia davant la unitat d'inspecció de serveis, en els termes que preveuen l'article 43.6 de la Llei i l'article 62 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Aquesta denúncia no pot ser anònima; pot ser presentada per qualsevol membre de la comunitat universitària, sense necessitat d'acreditar un dret o interès legítim; només poden al·legar-se motius de legalitat; l'objecte pot ser qualsevol acció o omissió de la Universitat que sigui ferma; la denúncia no comporta necessàriament la incoació de cap procediment d'investigació, i no escau la impugnació administrativa o judicial de la decisió que s'hi adopti.

Si en la denúncia presentada concorren els requisits dels articles 2, 3, 4 i 5 del present Reglament, per força s'ha de tramitar a través del Procediment del canal de denúncia intern regulat en el Títol II.

Disposició derogatòria

Es deroguen els articles 3, 4, 7.3, 7.4, 7.5, 8, 9, 10 i 11.2 del Reglament de la Comissió Antifrau de la Universitat de Lleida, aprovat mitjançant l' Acord 259/2022 del Consell de Govern, de 20 d'octubre.

Disposició final. Entrada en vigor.

El present reglament entra en vigor a partir de l'endemà de la publicació en el DOGC.